

vil gøre alt for at undgaa den Offentlighed og Sladder, som en Anmeldelse vil medføre. Opstilles Politianmeldelse som en Betingelse for Indikationen, vil Resultatet efter Kommissionens Formening blive, at mange Kvinder ikke vil søge Lægen, men gaa til Kvaksalverne; det maa derfor ligefrem tilsikres Kvinderne, at deres Oplysninger til Lægen ikke gaar videre til de strafforfølgende Myndigheder. — Som Konsekvens heraf opstiller Kommissionsforslaget den ikke i Lovforslaget optagne Regel i § 2, Punkt 4, om Kvindens Ret til at bestemme, hvilke Personer hun ønsker afhørt. Det er derimod efter Betænkningen en Selvfølge, at Lægen, saafremt Politianmeldelse har fundet Sted, maa søge Forbindelse med Politiet for at kunne danne sig et Billede af Sagens Forhold.

Det kan tillige anføres, at man ikke altid kan lægge afgørende Vægt paa, at en Politianmeldelse er indgivet; det er ikke helt sjældent, at en Kvinde, der ikke over for sine Omgivelser vil erkende et Fejltrin, undskylder sig med at være blevet voldtaget, og derefter følger nødvendigvis Politianmeldelsen, hvad enten den — efter nogle Udflugter — indgives af Kvinden selv eller af hendes oprørte Slægtninge eller Venner; der vil i saadanne Tilfælde kunne gaa lang Tid, inden Sagens rette Sammenhæng kommer frem.

Det maa være udelukket, at man som Betingelse for Svangerskabsafbrydelse paa etisk Indikation kræver, at Politianmeldelse skal være indgivet i umiddelbar Sammenhæng med Forbrydelsen. Spørgsmaalet bliver herefter, om der bør stilles Krav om Politianmeldelse og Politiundersøgelse, inden Indgrebet foretages. I en Del af de af den etiske Indikation omfattede Tilfælde vil det være meget vanskeligt for de 2 Læger, der skal træffe Afgørelse om Indgrebets Foretagelse, at skønne over, om de foreskrevne Betingelser foreligger, naar de har Kvindens Forklaring som eneste Grundlag, og det vil ialt Fald være en væsentlig Hjælp for Lægerne, om der i et vist Omfang blev aabnet Mulighed for en politimæssig Undersøgelse af Sagen.

Om de enkelte Tilfælde, der falder ind under etisk Indikation, bemærkes:

§ 210. Blodskam:

Her vil Politianmeldelse, der vilde betyde Tilstaaelse af egen Forbrydelse, ikke kunne kræves.

§ 216. Voldtægt:

Dette er et af de Tilfælde, hvor Politiundersøgelse er mest paakrævet til Klargørelse af Forholdene, og hvor Politianmeldelse faktisk vil finde Sted i de fleste Tilfælde.

§ 217. Misbrug af sindssyge, aandssvage og bevidstløse Kvinder:

For saa vidt angaar sindssyge og aandssvage Kvinder synes Politiundersøgelse ikke paakrævet; Politianmeldelse vil i mange Tilfælde ikke blive indgivet, og i alt Fald vil Politiundersøgelsen vanskeliggøres som Følge af Kvindens mentale Tilstand. Da Betingelserne for eugenisk Indikation ofte vil foreligge, synes Politiundersøgelse unødvendig som Grundlag for Lægernes Afgørelse. Da Svangerskabet i disse Tilfælde almindeligvis opdages paa et ret sent Tidspunkt, vil Krav om Politianmeldelse kunne bevirke, at 3 Maaneders Fristen oversiddes.

Politianmeldelse vil derimod kunne kræves, naar Kvinden har været bevidstløs, navnlig i det som Voldtægt straffede Tilfælde, hvor Gerningsmanden har bragt Kvinden i bevidstløs Tilstand. Der vil ofte kunne hengaa nogen Tid, inden Kvinden kommer til Klarhed over, hvad der er sket under hendes Bevidstløshed.

§ 218. Trusler om Vold m. v.:

Her gælder det om Voldtægt anførte.

§ 219. Misbrug af Kvinder i Fængsel, Fattighus, Opfostringshjem, Sindsygehospital, Aandssvageanstalt o. l.

Naar Svangerskabet i disse Tilfælde opdages, kan man gaa ud fra, at Sagen vil blive politimæssig undersøgt; paa den anden Side er der ikke Grund til at kræve Politianmeldelse som Betingelse for Indgrebets Foretagelse, da det i disse Tilfælde ikke vil være vanskeligt for Lægerne at komme til Klarhed over Sagens rette Sammenhæng.